

тѣ) осемнадесатаго столѣтіа (*т. е. послѣ Рождества Христова *) Богослуженіе сѣ правеше Славянски (Старо-Болгарски), а сѣдебны причины сѣ чинѣха въ сичкіа сѣдовища на Ново-Болгарскій языкъ; за това требѣва да повѣрѣва человекъ, че Турское Правителство (*Довлетство) никакъ не бы запрело да сѣ възроди отодавна Ново-Болгарская Литтература. Но послѣ като дойде Великій Петаръ (*Русскій Самодержавный Царь) со съ войска на Прутъ**) и като излезе Господарь, или Князь (*Бей, турски) Кантимиръ изъ Молдова въ Россіа, тогази видѣшиха (*турска въ уши) разумѣніе Оттоманской Порты, да оудали отъ Престола Влашкой земли Болгарское Управление (*Забитлѣкъ) Владиславевичей, и да даде тыа двѣ Княжества (*т. е. Влахія и Молдова) Грекамъ Царградскимъ Фанариотамъ. Това е была една мѣра политическа (*турски,

*) Едно столѣтіе ще да каже сто години, или единъ вѣкъ.

**) Рѣка, коа отдѣлава Молдова отъ Бессарабіа.